

det er, men den mener jeg at vi simpelt hen skal sætte os ned og tage en uformel drøftelse af i Miljø- og Planlægningsudvalget og se, hvad vi kan gøre i den konkrete sag. Hvad skal der til, for at vi får kommunerne til at leve op til deres ansvar?

Samlet set er miljølovgivningens regler på affaldsområdet i det store og hele ganske fornuftige. Reglerne stammer fra 1986 og blev bekræftet ved den forrige regerings store miljølovsrevision i 1991 af et stort set enigt Folketing. Der kan være nogle hjørner, der skal kigges efter, f.eks. gebyrområdet.

Regeringen har allerede iværksat en budgetanalyse af de kommunale driftsomkostninger på affaldsområdet, og analysen forventes at resultere i et forbedret overblik over udgifterne til affaldsbortskaffelse og variationerne fra kommune til kommune. I forlængelse heraf vil jeg undersøge, om der kan tages andre initiativer for at øge gennemsigtigheden i gebyrfastsættelsen ved f.eks. at udarbejde retningslinjer for kommunernes priskalkulationer.

Affaldsproduktion og affaldsbortskaffelse er et af de områder, der efterhånden er blevet underkastet en meget intens regulering i EU, og som for det farlige affalds vedkommende tillige er reguleret internationalt i Baselkonventionen.

Jeg vil derfor slutte mit indlæg med at nævne to væsentlige affaldspolitiske beslutninger, som vi er nået til enighed om på ministerrådsmødet i mandags i EU.

For det første er jeg virkelig tilfreds med, at vi kom igennem med at vedtage den ændring af EU's affaldsforordning, som indebærer, at EU, det europæiske fællesskab, fra årsskiftet 1997/1998 for sit vedkommende etablerer et totalt forbud mod eksport af farligt affald til ikke-OECD-lande. Det er glædeligt, at vi på denne måde er enedes om at afstå fra at benytte ulandene som skraldespand for det farlige affald, vi selv producerer.

For det andet vedtog vi i EU's ministerråd i enstemmighed et sæt politiske udtalelser, en resolution, om de fremtidige rammer for EU's affaldspolitik. Resolutionen blev til på baggrund af et forslag fra Kommissionen til revision af fællesskabets affaldsstrategi, et forslag, som vi miljøministre fik forelagt på et uformelt ministerrådsmøde i Dublin i sommers, og som jeg havde mange indvendinger imod, selv om der også var gode ting i det. Strategien har været til virkelig grundig forhandling hen over efteråret, og ikke mindst har vi fra dansk side været

meget aktive i disse drøftelser, og det er derfor glædeligt, at det på rådsmødet i mandags lykkedes at opnå enighed om en resolution, som vi har grund til at være tilfredse med, fordi den understøtter en række af de grundprincipper, vi har i den danske affaldspolitik. Jeg skal bare nævne hovedpunkterne og bruge min afsluttende tid til det.

I miljøministrenes resolution slås det for det første fast, at Fællesskabets affaldspolitik først og fremmest skal styres af behovet for et højt miljøbeskyttelsesniveau, men selvfølgelig med passende hensyn til, hvordan det indre marked fungerer.

For det andet: Kommissionen skal snarest muligt meddele Rådet, hvilke initiativer der kan tages på fællesskabsniveau for at fremme affaldsminimering. Det var slet ikke med i det første forslag fra Kommissionens side.

For det tredje: Kommissionen skal kortlægge, hvilke miljøbelastende stoffer i affaldet der giver medlemsstaterne problemer og herefter foreslå Rådet, hvad der kan gøres for at løse disse problemer.

Og endelig for det fjerde: Rådet giver udtryk for den bekymring, der er i medlemsstaterne med hensyn til de omfattende transporter af affald til forbrænding inden for Fællesskabet.

Rådet, altså hele Ministerrådet og ikke kun enkelte lande, beder derfor Kommissionen om at fremlægge forslag – og det er noget, Kommissionen tilslutter sig undervejs i behandlingen i Ministerrådet – til de forbedringer i EU's lovgivning, der er nødvendige for at løse problemer.

Jeg vil bare nævne, at vores eget deponeringsstop for genanvendeligt forbrændingsegnet affald jo yderligere illustrerer behovet for, at der kommer en regulering på det her område.

Under ét demonstrerer resolutionen, at der i Fællesskabet er miljøpolitisk opbakning til at søge fornuftige EU-løsninger på mange af de problemstillinger, som jeg har beskrevet, og som jeg forventer at vi vil komme nærmere ind på i løbet af dagens debat, og dér skal man jo ikke tage fejl, for det er jo ikke kun i Danmark, at vi har de her problemer. Vi har dem i andre lande, og vi kan lære af hinanden, og vi kan også lære at indrette de regler, der skal gælde, så det bliver det miljøpolitiske og ikke det snævert økonomiske, der bliver det dominerende.

Men det er også vigtigt, at vi nationalt fortsætter den offensiv i indsats over for affaldsproblemerne, som skiftende regeringer har lagt, og